

พระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ศ. 2551 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568

วัตถุประสงค์

กำหนดมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบ ทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพ ของประชาชน โดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ และช่วยป้องกันเด็กและเยาวชน มิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย

สถานการณ์ปัจจุบัน

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2568 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 8 พฤศจิกายน 2568 เป็นต้นไป

มาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามกฎหมายปัจจุบันและที่แก้ไขเพิ่มเติม

- ควบคุมบรรจุภัณฑ์ ฉลาก และข้อความคำเตือน สำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า (มาตรา 26 (1))
- สถานที่หรือบริเวณที่ห้ามขายหรือห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (มาตรา 27 และ 31)
- วันหรือเวลาที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (มาตรา 28)
- บุคคลที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ (มาตรา 29)
- วิธีการหรือช่องทางที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (มาตรา 30)
- การห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ขายในเวลาห้ามขาย (มาตรา 32)
- ห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (มาตรา 32/1 ถึง 32/5)

1 การควบคุมบรรจุภัณฑ์ ฉลาก และ ข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้าเดิม

พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551
บังคับใช้ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
บังคับใช้ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้าต้องจัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก และข้อความคำเตือนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกาศกำหนด **โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ** และประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา 26 (1))

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้าต้องจัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก และข้อความคำเตือนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กำหนด และประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา 26 (1))

ตัด “โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ” ออก

โทษกรณีฝ่าฝืน

ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 38)

คำเตือน

ปัจจุบันหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ ฉลาก และข้อความคำเตือนของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้าเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนี้

1) ประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เรื่อง รูปแบบของข้อความคำเตือนประกอบภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2557

2) ประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับฉลากของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2558

3) ประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์และข้อความคำเตือน สำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า พ.ศ. 2567

2

สถานที่หรือบริเวณที่ห้ามขาย หรือห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551
บังคับใช้ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
บังคับใช้ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

- 1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา แต่ยกเว้นให้ดื่มเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรม
- 2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาล และร้านขายยา แต่ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล ที่สามารถให้ดื่มได้
- 3) หอพัก ห้ามขายแต่ไม่ห้ามดื่ม
- 4) สถานบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและร้านค้าในบริเวณดังกล่าว
- 5) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

- 6) สถานที่ราชการ แต่ขายได้ในบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร และดื่มได้ในบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล สโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี
- 7) สถานศึกษา แต่ดื่มได้ในบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือ **สถานศึกษาที่มีการสอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้รับอนุญาต**
- 8) สถานที่อื่นที่ **นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ** (มาตรา 27 และมาตรา 31)

- 6) สถานที่ราชการ แต่ขายได้ในบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า สโมสร และดื่มได้ในบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล สโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี **รวมทั้งขายหรือดื่มได้ในบริเวณที่จัดไว้เพื่อการอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกาศกำหนด**
- 7) สถานศึกษา แต่ดื่มได้ในบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือ **สถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนด้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้รับการรับรอง**
- 8) สถานที่อื่นที่ **คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกาศกำหนด** (มาตรา 27 และมาตรา 31)

ปัจจุบันมีการกำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือห้ามดื่มเพิ่มเติม ได้แก่ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ สถานสาธารณะของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ พื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน ในรถบนทางไม่ว่าจะเป็นผู้ขับหรือผู้โดยสาร สถานีขนส่ง ท่าเรือโดยสารสาธารณะและบนเรือสาธารณะ สถานีรถไฟหรือในขบวนรถไฟที่อยู่บนทางรถไฟ และรอบสถานศึกษา

- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีกำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฉบับต่าง ๆ

โทษกรณีฝ่าฝืน

ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 39 และมาตรา 42)

3 วันหรือเวลาที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551
บังคับใช้ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

วันหรือเวลาที่นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่ง
ชาติประกาศกำหนด โดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือ
ข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้
(มาตรา 28 วรรคหนึ่ง)

ยกเว้น กรณีผู้ผลิตหรือนำเข้าหรือผู้แทน ขายให้แก่
ผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตให้ขายสุราได้ตามกฎหมาย
ว่าด้วยภาษีสรรพสามิต
(มาตรา 28 วรรคสอง)

พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
บังคับใช้ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

วันหรือเวลาที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ ประกาศกำหนด โดยจะกำหนดเงื่อนไข
หรือข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้
(มาตรา 28 วรรคหนึ่ง)

ยกเว้น กรณีผู้ผลิต หรือนำเข้าหรือผู้แทน ขายให้แก่
ผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตให้ขายสุราได้ตามกฎหมาย
ว่าด้วยภาษีสรรพสามิต
(มาตรา 28 วรรคสอง)

เวลาที่ห้ามดื่ม

ห้ามดื่มในสถานที่หรือบริเวณที่ขายหรือจัดบริการเพื่อให้ดื่มเพื่อประโยชน์ทางการค้าในเวลา
ที่ห้ามขาย

วันห้ามขาย

ปัจจุบันห้ามขายในวันสำคัญทางศาสนา
พุทธ จำนวน 5 วัน ได้แก่

วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา
วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา

ยกเว้น บางสถานที่ให้ขายในวัน
ดังกล่าวได้ ตามประกาศสำนัก
นายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวัน
ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2568

เวลาห้ามขาย

ปัจจุบันให้ขายได้ ตั้งแต่:

- (1) เวลา 11.00 – 14.00 น.
- (2) เวลา 14.00 – 17.00 น. ชั่วคราว
180 วัน นับแต่วันที่ประกาศฯ มีผล
บังคับใช้ (3 ธันวาคม พ.ศ. 2568)
- (3) เวลา 17.00 – 24.00 น.

ยกเว้น การขายในอาคารที่ให้บริการแก่ผู้โดยสาร
ภายในสนามบินที่ให้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศ
การขายในสถานบริการที่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย
สถานบริการ และการขายในโรงแรมตามกฎหมาย
ว่าด้วยโรงแรม

ประกอบตามประกาศสำนักนายก
รัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเวลาห้ามขาย
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2568

โทษกรณีฝ่าฝืน

ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน
1 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 39)

โทษกรณีฝ่าฝืน

ฝ่าฝืนวันหรือเวลาที่ห้ามขาย มีโทษจำคุกไม่เกิน
6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1 หมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ (มาตรา 39)

4

บุคคลที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551
บังคับใช้ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

ห้ามขายให้บุคคลดังต่อไปนี้

- 1) บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์
- 2) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้ (มาตรา 29)

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
บังคับใช้ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

ห้ามขายให้บุคคลดังต่อไปนี้

- 1) บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์
- 2) บุคคลที่มีอาการมึนเมา (มาตรา 29 วรรคหนึ่ง)

การตัดคำว่า “ครองสติไม่ได้” ออกจาก “บุคคลที่มีอาการมึนเมา” เป็นเรื่องที่ดีสำหรับกฎหมายใหม่ เนื่องจากในทางปฏิบัติ เจ้าหน้าที่หรือผู้ขาย ไม่สามารถ ประเมินหรือพิสูจน์ได้อย่างชัดเจนว่า “ระดับไหนถึง ครองสติไม่ได้”

เพิ่มมาตรการให้แก่ผู้ขาย

- 1) หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุ ผู้ขายต้องขอดูบัตร ที่ทางราชการออกให้เพื่อยืนยันอายุของผู้ซื้อ (มาตรา 29 วรรคสอง (1))
- 2) ผู้ขายต้องตรวจสอบอาการมึนเมาของผู้ซื้อ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมควบคุมโรค กำหนด (มาตรา 29 วรรค สอง (2))

การเพิ่มมาตรการให้แก่ผู้ขายร่วมรับผิดชอบในการ ขายให้กับบุคคลตามมาตรา 29 มีข้อดีในการช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพของนโยบายและลดพฤติกรรมเสี่ยงโดย ใช้ “แรงจูงใจทางกฎหมาย” ด้วยการให้อำนาจร้านค้า ในการตรวจสอบอายุและอาการมึนเมา

โทษกรณีฝ่าฝืน

ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 2 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 40)

โทษกรณีฝ่าฝืน

เพิ่มมาตรการทางแพ่ง โดยผู้ขายที่ขายให้แก่บุคคล ต้องห้าม แล้วบุคคลนั้นไปก่อให้เกิดความเสียหายอันเป็น เหตุเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการขาย ถือว่าผู้ขายกระทำ ละเมิดและต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน (มาตรา 29 วรรคสาม)

ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าผู้ขายได้ตรวจสอบอายุหรือ ความมึนเมาของผู้ซื้อแล้ว ก็ไม่ต้องรับผิดชอบ (มาตรา 40)

5 วิธีการหรือลักษณะ ที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551
บังคับใช้ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะ
ดังนี้

- 1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
บังคับใช้ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะ
ดังนี้

- 1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ ยกเว้นเป็นเครื่องที่ยืนยัน
ตัวตนผู้ซื้อได้ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ประกาศกำหนด

การอนุญาตให้ใช้เครื่องขายอัตโนมัติจำหน่าย
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แม้จะมีระบบยืนยันตัวตน
แต่ยังน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง เพราะเทคโนโลยีไม่สามารถ
ป้องกันเด็กได้เต็มที่ เด็กอาจยืมบัตรผู้อื่นหรือ
หลบเลี่ยงระบบได้ อีกทั้งเครื่องขายไม่มีผู้ใหญ่คอย
กลั่นกรองเหมือนพนักงานร้านค้า ทำให้โอกาสเข้าถึง
ของเด็กสูงขึ้นโดยไม่ตั้งใจ เมื่อช่องทางซื้อสะดวกขึ้น
เด็กและเยาวชนอาจเริ่มดื่มเร็วขึ้นเสี่ยงต่ออุบัติเหตุ
ปัญหาพฤติกรรม และผลกระทบระยะยาวต่อ
พัฒนาการจึงเป็นประเด็นที่ต้องระมัดระวังอย่างมาก

- 2) เร่ขาย
- 3) ลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย
- 4) ให้หรือเสนอให้สิทธิเข้าชมการแข่งขัน การแสดงการให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์
อื่นใดตอบแทนแก่ผู้ซื้อ หรือผู้นำ หีบห่อหรือสลากมาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ
- 5) แจก แถม ให้ แลกเปลี่ยน หรือแจกจ่ายเป็นตัวอย่างหรือจูงใจให้ดื่ม รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขในการขายที่เป็นการ
บังคับซื้อโดยตรงหรือโดยอ้อม เช่น หากซื้อเบียร์ด้วย จะลดราคาน้ำเปล่าที่ซื้อ
- 6) วิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์แห่งชาติ (มาตรา 30)

โทษกรณีฝ่าฝืน

- 1) ฝ่าฝืนข้อห้ามการใช้เครื่องขายอัตโนมัติ มีโทษ
จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน **2 หมื่นบาท**
หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 40)

โทษกรณีฝ่าฝืน

- 1) ฝ่าฝืนข้อห้ามการใช้เครื่องขายอัตโนมัติ มีโทษจำคุก
ไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน **1 แสนบาท** หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ (มาตรา 40/1)

- 2) ฝ่าฝืนข้อห้ามวิธีการหรือลักษณะการขายกรณีอื่น ๆ มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1 หมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 41)

6

ห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551
บังคับใช้ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

- 1) ห้ามโฆษณาหรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม
 - 2) ให้ทำได้ในกรณีเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์โดยผู้ผลิตนั้น โดยต้องไม่มีภาพหรือบรรจุภัณฑ์ของสินค้า ยกเว้นภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือของบริษัทผู้ผลิต ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
 - 3) โฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักรไม่ต้องห้ามตามกฎหมายนี้
- (มาตรา 32)

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
บังคับใช้ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

- 1) **ห้ามโฆษณา** เว้นแต่เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารความรู้ หรือประชาสัมพันธ์ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (มาตรา 32/1)
- 2) **ห้ามใช้ชื่อเสียงเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตน** สื่อสารต่อสาธารณชนโดยการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อชักจูงใจให้ดื่ม เว้นแต่เป็นการสื่อสารทางวิชาการให้แก่มหาชนในวงจำกัด ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (มาตรา 32/2)
- 3) **ห้ามโฆษณาแฝง** คือ โฆษณาผลิตภัณฑ์อื่นโดยใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นชื่อ หรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์หรือตัดต่อตัดแปลงชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เป็นส่วนหนึ่งของชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ ลักษณะที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (มาตรา 32/3)
- 4) **ห้ามสนับสนุนกิจกรรมเพื่อสังคมหรือสาธารณประโยชน์ในลักษณะส่งเสริมการดื่ม** ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (มาตรา 32/4)
- 5) ห้ามเผยแพร่กิจกรรมหรือข่าวสารเพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมตามข้อ 4 (มาตรา 32/5)

ห้ามทั้งโฆษณาที่มีต้นกำเนิดในและนอกราชอาณาจักร

6

ห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

โทษกรณีฝ่าฝืน

ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 5 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องถูกปรับรายวันอีกวันละไม่เกิน 5 หมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง (มาตรา 43)

โทษกรณีฝ่าฝืน

- 1) ฝ่าฝืนข้อห้ามโฆษณาหรือโฆษณาแฝง ถ้าเป็น คนทั่วไปมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ถ้าเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขาย มีโทษ จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 5 แสน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องถูกปรับ รายวัน อีกวันละไม่เกิน 5 หมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะ ปฏิบัติให้ถูกต้อง (มาตรา 43)
- 2) ฝ่าฝืนข้อห้ามการใช้ชื่อเสียงเพื่อแสวง ประโยชน์ การทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือ สาธารณประโยชน์ หรือการเผยแพร่ หรือ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมดังกล่าว ถ้าเป็นคน ทั่วไปมีโทษ จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับ ไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ถ้าเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขาย มีโทษ จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 5 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องถูก ปรับรายวัน อีกวันละไม่เกิน 5 หมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะ ปฏิบัติให้ถูกต้อง (มาตรา 43/1)

ปัจจุบันมีกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขการแสดงผลสัญลักษณ์ เพื่อประกอบการโฆษณา หรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2553 กำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เช่น กำหนดการ แสดงภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือของบริษัทผู้ผลิตสำหรับ สื่อแต่ละประเภท และการต้องแสดงข้อความคำเตือนทุกครั้งและตลอด เวลาในขณะที่มีการแสดงผลสัญลักษณ์ดังกล่าว

**ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้ก่อให้เกิดปัญหา ด้านสุขภาพ ครอบครัว อุบัติเหตุและอาชญากรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ สมควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมทั้งการบำบัดรักษา หรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนโดยให้ตระหนัก ถึงพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตลอดจนช่วย ป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้ เข้าถึงเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ได้โดยง่าย จึงจำเป็นต้องตราพระราช บัญญัตินี้

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พระราชบัญญัตินี้มี บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและ เสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 41 มาตรา 43 และมาตรา 45 ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดย อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราช บัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงหน่วยงาน บทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุด ต่าง ๆ อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้รักษาการอำนาจ หน้าที่ของสำนักงาน อำนาจหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้า ที่ และบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การโฆษณา การส่งเสริม และสนับสนุนการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพ ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการ บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ในปัจจุบัน นอกจากนี้สมควรกำหนด บทบัญญัติเกี่ยวกับกำหนดเวลาห้ามบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณที่ขายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์หรือสถานที่หรือบริเวณที่จัดบริการเพื่อ ให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อประโยชน์ ในทางการค้า และบทกำหนดโทษ เพื่อให้มาตรการ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความครอบคลุม และเป็นเอกภาพ ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมาย มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระ ราชบัญญัตินี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราช บัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น กำหนด 60 วัน นับแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
	มาตรา 3 ให้ยกเลิก (1) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 253 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2515 (2) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง และการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการ ที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 เฉพาะข้อ 6
มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ "เครื่องดื่มแอลกอฮอล์" หมายความว่า สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น	มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในนิยามคำว่า “เครื่องดื่มแอลกอฮอล์” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “เครื่องดื่มแอลกอฮอล์” หมายความว่า รวมถึง วัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือซึ่งดื่มกินไม่ได้แต่เมื่อผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา แต่ไม่รวมถึงเครื่องดื่มที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกินศูนย์จุดห้าดีกรี ยาผลิตภัณฑ์สมุนไพร วัตถุออกฤทธิ์ และยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
"ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์" หมายความว่า บุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ โดยการดื่มนั้นมีลักษณะที่ต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้น และเมื่อหยุดดื่มจะมีอาการแสดงของการขาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร่างกาย	- ไม่มีการแก้ไข -
"ขาย" หมายความว่า รวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า	- ไม่มีการแก้ไข -
"โฆษณา" หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยินหรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการสื่อสารการตลาด	- ไม่มีการแก้ไข -

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
"การสื่อสารการตลาด" หมายความว่า การกระทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า บริการหรือภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ และการตลาดแบบตรง	มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในนิยามคำว่า "การสื่อสารการตลาด" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "การสื่อสารการตลาด" หมายความว่า การกระทำในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า หรือบริการ หรือสร้างภาพลักษณ์ ซึ่งรวมถึงการประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ และการตลาดแบบตรง
	มาตรา 6 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "ผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์" ระหว่างบทนิยามคำว่า "ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์" และ "ขาย" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 "ผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์" หมายความว่า บุคคลซึ่งมีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพทางร่างกาย จิตใจหรือสังคม หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำหน้าที่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งควรได้รับการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพ
"ฉลาก" หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระจกดาหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า และหมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น	- ไม่มีการแก้ไข -

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
	มาตรา 7 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “การจัดเลี้ยงตามประเพณี” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ฉลาก” และ “คณะกรรมการ” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 “การจัดเลี้ยงตามประเพณี” หมายความว่า การจัดเลี้ยงที่นิยมถือปฏิบัติสืบต่อกันมาอย่างสม่ำเสมอ และโดยปกติมีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”
"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ	- ไม่มีการแก้ไข -
"คณะกรรมการควบคุม" หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	- ไม่มีการแก้ไข -
"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	- ไม่มีการแก้ไข -
"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้	- ไม่มีการแก้ไข -
"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	- ไม่มีการแก้ไข -
"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมโรค	- ไม่มีการแก้ไข -
"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	- ไม่มีการแก้ไข -
มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	- ไม่มีการแก้ไข -

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568

หมวด 1 คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า
"คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
แห่งชาติ" ประกอบด้วย

นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรอง
ประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นรอง
ประธานกรรมการคนที่สอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและ
กีฬา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นเลขานุการ
และให้อธิบดีและผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจ
การคลังเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 5 แห่ง
พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า
"คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
แห่งชาติ" ประกอบด้วย

(1) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็น
รองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง เป็นรองประธาน
กรรมการคนที่สอง

(3) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน 11 คน ได้แก่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ
สังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และเลขาธิการสภา
พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นเลขานุการ
และให้อธิบดีและผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจ
การคลังเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

มาตรา 6 ให้คณะกรรมการมีที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงาน ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

- (1) ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสหกรณ์การค้าแห่งประเทศไทย
- (2) ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
- (3) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศ ด้านละหนึ่งคน

การเลือกและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตาม (2) และ (3) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 14 มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของที่ปรึกษาตาม (2) และ (3) โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา 13 (3) ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ

- ไม่มีการแก้ไข -

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

มาตรา 7 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่หนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่สองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

- ไม่มีการแก้ไข -

มาตรา 8 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
(1) กำหนดนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(2) ติดตามประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานตาม (1)

(3) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 8

แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 8 คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านภาษีหรือด้านต่าง ๆ ตลอดจนการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(2) เสนอยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการด้านการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
	(3) ติดตามประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานตาม (1) และ (2) รวมทั้งการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ (4) ให้คำปรึกษา แนะนำ หรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย”
มาตรา 9 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม	- ไม่มีการแก้ไข -
หมวด 2 คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์" ประกอบด้วย (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ (2) ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง และปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม	มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” ประกอบด้วย (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ (2) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง ปลัดกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง และปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

(3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ **ปลัดกรุงเทพมหานคร** และผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(4) **ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวน 3 คน** ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนและรณรงค์ให้มีการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านการคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือสตรี ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้แทนองค์กรเอกชนในแต่ละด้านไม่เกิน 1 คน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(5) **กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน** ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการแพทย์ จิตวิทยาหรือการสาธารณสุข ด้านสังคมสงเคราะห์ สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์หรือนิติศาสตร์ ด้านการศึกษา การศาสนาหรือวัฒนธรรม โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้าน ไม่เกิน 1 คน

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ อธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

(3) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน 13 คน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ **ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อัยการสูงสุด** ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(4) **ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 2 คน** ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(5) **ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย**

(6) **ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์ด้านการผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1 คน** ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรดังกล่าว ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(7) **ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวน 4 คน** ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่แสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนและรณรงค์ให้มีการลดการบริโภคหรือผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านการคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือสตรี ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค สุขภาพ หรือสาธารณสุข และด้านการศึกษาหรือวัฒนธรรม ด้านละ 1 คน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

มาตรา 11 กรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (3) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (4) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้ว **ไม่น้อยกว่า 5 ปี**
- (5) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- (6) ไม่เป็นผู้ประกอบกิจการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือมีส่วนได้เสียในกิจการเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (7) ไม่เป็นผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(8) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการแพทย์ จิตวิทยา การสาธารณสุข หรือการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้าน เศรษฐศาสตร์ หรือนิติศาสตร์ ด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศ และด้านกฎหมาย หรือสังคมศาสตร์ ด้านละ 1 คน

ให้อธิบดีและอธิบดีกรมสรรพสามิตเป็น กรรมการและเลขานุการร่วม ผู้อำนวยการเป็น กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ และให้ผู้ช่วยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน 1 คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 11 กรรมการตามมาตรา 10 (6) (7) และ (8) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (3) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (4) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้ว **ไม่น้อยกว่า 3 ปี**
- (5) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- (6) ไม่เป็นผู้ประกอบกิจการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือมีส่วนได้เสียในกิจการเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ **เว้นแต่เป็นกรรมการตามมาตรา 10 (6)**
- (7) ไม่เป็นผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

มาตรา 12 กรรมการตาม**มาตรา 10 (4) และ (5)** มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 3 ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายใน 90 วัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา 13 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตาม**มาตรา 10 (4) และ (5)** พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11

ในกรณีที่กรรมการตาม**มาตรา 10 (4) และ (5)** พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึง 90 วันและในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้**กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้**

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

มาตรา 12 กรรมการตาม**มาตรา 10 (6) (7) และ (8)** มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 3 ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายใน 90 วัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา 13 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตาม**มาตรา 10 (6) (7) และ (8)** พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11

ในกรณีที่กรรมการตาม**มาตรา 10 (6) (7) และ (8)** พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึง 90 วันและในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้**คณะกรรมการควบคุมประกอบด้วยการกระทำที่มีอยู่และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้**

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

มาตรา 14 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตาม **มาตรา 10 (4) และ (5)** ในระหว่างที่กรรมการตาม **มาตรา 10 (4) และ (5)** ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 15ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการควบคุมโดยอนุโลม

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

มาตรา 14 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตาม **มาตรา 10 (6) (7) และ (8)** ในระหว่างที่กรรมการตาม **มาตรา 10 (6) (7) และ (8)** ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มเติมขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 15 การประชุมคณะกรรมการควบคุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่หนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่สองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สามเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่สามไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้มีการประชุมคณะกรรมการควบคุมอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง”

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 15/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 15/1 ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา ให้แจ้งให้ที่ประชุมทราบ และให้กรรมการผู้นั้นชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการควบคุม แล้วต้องออกจากที่ประชุม โดยจะมีมติในเรื่องนั้นมีได้ การลงมติในเรื่องดังกล่าวให้กระทำโดยลับ

การแจ้งและการพิจารณาความมีส่วนได้เสียของกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด”

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

มาตรา 16 คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ
- (2) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า
- (3) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วิธีหรือลักษณะการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต้องห้าม สถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (5) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการหรือรัฐมนตรีในการออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี
- (6) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (7) จัดให้มีหรือส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่เยาวชนและประชาชนโดยทั่วไปให้เข้าใจถึงโทษและพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (8) เชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (9) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมติคณะกรรมการ

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความใน**มาตรา 16 และ มาตรา 17** แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 16 คณะกรรมการควบคุมมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอนโยบาย แผนงาน และมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านภาษี หรือด้านต่าง ๆ รวมทั้งมาตรการในการป้องกันและลดผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ
- (2) เสนอยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการด้านการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ
- (3) ออกประกาศหรือระเบียบหรือให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกประกาศหรือระเบียบ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี
- (4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (5) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้มีมติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดสรรงบประมาณ หรือจัดหาแหล่งเงินที่เหมาะสมและจำเป็น รวมทั้งให้การสนับสนุนด้านอื่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และในการการดำเนินการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้
- (6) พิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดใช้อำนาจดำเนินการตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการควบคุม โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือกรอบการใช้อำนาจให้ต้องปฏิบัติด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเสนอให้มีการมอบหมายหรือไม่
- (7) กำหนดหลักเกณฑ์การรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการดำเนินการของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดตาม (6)

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

- (8) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (9) จัดให้มีหรือส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่เยาวชนและประชาชนโดยทั่วไปให้เข้าใจถึงโทษและพิษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (10) เชิญข้าราชการ พนักงาน หรือ ลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลที่หนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (11) ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินการของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด เพื่อให้ปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัตินี้ และการได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตาม (6) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานผลการดำเนินการดังกล่าว แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- (12) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งและการฝึกอบรมอาสาสมัครตามมาตรา 25 (7)
- (13) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 17 คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม

มาตรา 17 คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 12 มาตรา 15 และมาตรา 15/1 มาใช้บังคับกับวาระการดำรงตำแหน่งและการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานด้วยโดยอนุโลม”

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

มาตรา 18 ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมสรรพสามิต หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง 1 คน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ และผู้อำนวยการเป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ การแพทย์ จิตวิทยา และกฎหมาย ด้านละ 1 คน

ให้ผู้ว่าราชการสำนักอนามัยเป็นกรรมการ และเลขานุการ คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักอนามัยไม่เกิน 2 คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา 19 ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง 1 คน หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 18 ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย
(1) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ
(2) ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ

(3) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน 14 คน ได้แก่ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้แทนกรมคุมประพฤติ ศึกษาธิการจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานจราจรและขนส่ง ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ และผู้อำนวยการ
(4) ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร
(5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมหรือคุ้มครองผู้บริโภค ด้านสาธารณสุข และด้านกฎหมาย ด้านละ 1 คน

ให้ผู้ว่าราชการสำนักอนามัยเป็นกรรมการ และเลขานุการ ในกรณีนี้ ผู้ว่าราชการสำนักอนามัยจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักอนามัยไม่เกิน 2 คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา 19 ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ประกอบด้วย
(1) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ
(2) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

การศึกษาในจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง 1 คน ประชาสัมพันธ์จังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง จังหวัดละไม่เกิน 4 คน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้าน **สังคมสงเคราะห์ การแพทย์ จิตวิทยา และกฎหมาย** ด้านละ 1 คน

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นกรรมการ และเลขานุการ **คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ไม่เกิน 2 คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้**

มาตรา 20 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 14 มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทนและการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 18 และมาตรา 19 โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตาม มาตรา 13 (3) ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

มาตรา 21 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 และมาตรา 9 มาใช้บังคับกับการประชุมและการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดโดยอนุโลม

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

(3) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน 10 คน ได้แก่ **อัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัด และผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด**

(4) **ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด**

(5) กรรมการโดยตำแหน่ง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ได้แก่ **สรรพสามิตพื้นที่ จำนวน 1 คน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัด จังหวัดละไม่เกิน 3 คน**

(6) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้าน **สังคมหรือคุ้มครองผู้บริโภค ด้านสาธารณสุข และด้านกฎหมาย** ด้านละ 1 คน

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ **ในกรณีนี้ นายแพทย์สาธารณสุข จังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ไม่เกิน 2 คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้**

มาตรา 20 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 14 มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทน และการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 18 และมาตรา 19 ด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตาม มาตรา 13 (3) ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

มาตรา 21 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 15 และมาตรา 15/1 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดด้วยโดยอนุโลม”

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

มาตรา 22 คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัดแล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการควบคุม
- (2) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา และการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (3) กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (4) กำหนดแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการในการลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (5) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการควบคุม
- (6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 22 คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด มีหน้าที่และอำนาจในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัดแล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุม
- (2) ดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุมตามมาตรา 16 (6) ตลอดจนดำเนินการให้มีแผนงานในระดับจังหวัดเพื่อดำเนินการดังกล่าว
- (3) ดำเนินการเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (4) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา และการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันและลดผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (5) กำหนดแนวทางปฏิบัติในการลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
	(6) กำหนดแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (7) ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินมาตรการและการบังคับใช้กฎหมาย (8) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย” มาตรา 15 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 22/1 และมาตรา 22/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 “มาตรา 22/1 ในกรณีที่มีความจำเป็น คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด อาจเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมเพื่อพิจารณาอนุญาตให้ใช้อำนาจดำเนินการตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการควบคุมก็ได้ โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือกรอบการใช้ อำนาจที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด มาตรา 22/2 ในการใช้อำนาจดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุม ตามมาตรา 16 (6) คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการดังกล่าวก่อนการดำเนินการด้วย ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การรับฟังความคิดเห็นให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด”
มาตรา 23 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการและอนุกรรมการเป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	- ไม่มีการแก้ไข -

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568

หมวด 3 สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา 24 ให้จัดตั้ง "สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์" ขึ้นในกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน

- ไม่มีการแก้ไข -

มาตรา 25 ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
(1) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และคณะกรรมการควบคุม

(2) ดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย รวมทั้งแผนงานและมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานให้คณะกรรมการควบคุมทราบและพิจารณาเสนอคณะกรรมการ

(3) ประสานงานและร่วมมือกับคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(4) เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุม มอบหมาย

มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 25 ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติงานธุรการ งานเลขานุการ งานวิชาการ และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ และคณะกรรมการควบคุม

(2) ดำเนินการหรือจัดให้มีระบบและกลไกเพื่อให้เกิดการเฝ้าระวัง การป้องกัน การบังคับใช้กฎหมาย การรวบรวมพยานหลักฐานและการตรวจสอบการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามและการบังคับใช้มาตรการตามกฎหมายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ช่วยเหลือลดปัญหา และผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(3) ดำเนินการหรือสนับสนุนการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมเพื่อพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการ

(4) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจ และทักษะเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติด

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภค
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งให้สามารถสร้างความ
ตระหนักรู้ถึงโทษพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้
กับประชาชนเพื่อลดการบริโภคเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์

(5) ประสานงานและร่วมมือกับคณะกรรมการ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร คณะ
กรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ส่วน
ราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องใน
การดำเนินงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติด
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภค
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(6) เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมเครื่อง
ดื่มแอลกอฮอล์

(7) เสนอขอต่ออธิบดีเพื่อจัดให้มีอาสาสมัครในกรณี
ที่มีความจำเป็น เพื่อช่วยเหลือหรือสนับสนุนงาน
ด้านการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การบำบัด
รักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือ
ผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตาม
พระราชบัญญัตินี้ โดยจะต้องเป็นไปตามคุณสมบัติ
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ
ควบคุมกำหนดมาตรา 16 (12)

(8) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราช
บัญญัตินี้หรือ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการ
ควบคุมมอบหมาย

หมวด 4 การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา 26 ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำ
เตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า
ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนดโดยความ
เห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจ
จานุเบกษา
- (2) การอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดโดย
ความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 17 **ให้ยกเลิกความในมาตรา 26** แห่งพระ
ราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 26 ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำ
เตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า
ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดและประกาศในราช
กิจจานุเบกษา
- (2) การอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด
และประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

- (1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- (2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร
- (4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
- (6) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- (7) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป
- (8) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 28 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิตผู้นำเข้าหรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

มาตรา 18 ให้ยกเลิกความใน (3) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า สโมสร หรือบริเวณที่จัดไว้เพื่อการอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด”

มาตรา 19 ให้ยกเลิกความใน (8) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(8) สถานที่อื่นที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด”

มาตรา 20 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 28 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้”

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) **บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้**

มาตรา 30 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
โดยวิธีการหรือในลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) **ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ**
- (2) การเช่าขาย
- (3) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย
- (4) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน
การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล
หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อ
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลาก
หรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลก
เปลี่ยนหรือแลกซื้อ
- (5) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการ
อย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภค
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไข
การขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์โดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (6) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

มาตรา 21 **ให้ยกเลิกความในมาตรา 29** แห่งพระ
ราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) **บุคคลที่มีอาการมึนเมา**

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง
ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีที่มิใช่ข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุของผู้ซื้อหรือ
ผู้รับบริการให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ผู้ขายเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์แจ้งให้บุคคลดังกล่าวแสดงบัตรประจำ
ตัวประชาชนหรือหลักฐานอื่นที่ทางราชการออกให้
ซึ่งแสดงอายุของบุคคลนั้นก่อน แล้วแต่กรณี
- (2) ให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พิจารณาตรวจ
สอบอาการมึนเมาของบุคคลเท่าที่จำเป็น และ
สมควรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผู้ใดจงใจหรือ
ประมาทเลินเล่อกระทำโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามวรรค
หนึ่ง เป็นเหตุเนื่องโดยตรงที่ทำให้เกิดความเสียหาย
ต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพอนามัย ทรัพย์สิน หรือสิทธิ
อย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ผู้นั้นกระทำความผิด
ต้องรับผิดคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น”

มาตรา 22 **ให้ยกเลิกความใน (1) ของมาตรา 30**
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

**“(1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ ยกเว้นเครื่องขาย
อัตโนมัติที่ยืนยันตัวตนผู้ซื้อได้ และเป็นไปตามหลัก
เกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุม
ประกาศกำหนด”**

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551

มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

- (1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา
- (2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล
- (3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี
- (4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
- (5) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- (6) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป
- (7) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม

การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใด ๆ โดยผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้า หรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักร

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568

มาตรา 23 ให้ยกเลิกความใน (3) ของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล สโมสร การจัดเลี้ยง ตามประเพณี หรือบริเวณที่จัดไว้เพื่อการอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด”

มาตรา 24 ให้ยกเลิกความใน (4) ของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนด้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

มาตรา 25 ให้ยกเลิกความใน (7) ของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(7) สถานที่อื่นที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด”

มาตรา 26 ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**มาตรา 32** ห้ามผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสถานที่หรือบริเวณที่จัดบริการเพื่อให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า ในเวลาที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามมาตรา 28 ทั้งนี้ คณะกรรมการควบคุมจะประกาศกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้”

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
	มาตรา 27 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 4/1 การโฆษณา มาตรา 32/1 มาตรา 32/2 มาตรา 32/3 มาตรา 32/4 และมาตรา 32/5 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หมวด 4/1 การโฆษณา มาตรา 32/1 ห้ามผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่เป็นการให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ หรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม มาตรา 32/2 ห้ามผู้ใดใช้ชื่อเสียงเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตนสื่อสารข้อมูลต่อสาธารณชน โดยการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมุ่งหมายชักจูงใจให้ผู้อื่นบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่เป็นการสื่อสารทางวิชาการให้แก่สมาชิกในวงจำกัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม มาตรา 32/3 ห้ามผู้ใดโฆษณาผลิตภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์หรือสิ่งนั้น หรือโฆษณา โดยการนำเอาชื่อเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาตัด ต่อเติม หรือดัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของชื่อ หรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์หรือสิ่งนั้น ทั้งนี้ ในลักษณะที่อาจทำให้เข้าใจได้ว่าหมายความว่ามีการโฆษณา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มาตรา 32/4 ห้ามผู้ใดให้การสนับสนุนกิจกรรมเพื่อสังคมหรือเพื่อสาธารณประโยชน์แก่บุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชน ในลักษณะที่ส่งเสริมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม มาตรา 32/5 ห้ามผู้ใดเผยแพร่กิจกรรมหรือข่าวสารเพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมอันมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 32/4”

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
	มาตรา 28 ให้ยกเลิกชื่อหมวด 5 การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
หมวด 5 การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
มาตรา 33 ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือญาติ คณะบุคคล หรือองค์กรทั้งภาครัฐหรือเอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาจขอรับการสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพจากสำนักงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด	มาตรา 29 ให้ยกเลิกความในมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 33 ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ญาติหรือผู้ให้การดูแลผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ องค์กรชุมชน องค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรและมีวัตถุประสงค์ด้านสุขภาพหรือสาธารณสุข หรือสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชน อาจขอรับการส่งเสริมหรือสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด”
	มาตรา 30 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 33/1 และมาตรา 33/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 “มาตรา 33/1 เมื่อสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดได้รับคำขอรับการส่งเสริมหรือสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามมาตรา 33 ให้สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดดำเนินการตามคำขอหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามคำขอดังกล่าว

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
	ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงสาธารณสุข กรมบัญชีกลาง สำนักงาน ประกันสังคม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดรักษา ฟินฟู หรือส่งเสริมสุขภาพ ดำเนินการตามคำขอในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของแต่ละหน่วยงาน
	มาตรา 33/2 เพื่อให้บรรลุตฤประสงค์ในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คณะกรรมการควบคุมอาจเสนอคณะรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (1) สนับสนุนงบประมาณหรือจัดหาแหล่งเงินที่เหมาะสมและจำเป็น รวมถึงให้การสนับสนุนด้านอื่นเพื่อให้บรรลุตฤประสงค์ของการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (2) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ”
หมวด 6 พนักงานเจ้าหน้าที่	
มาตรา 34 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่เก็บเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในเวลาทำการของสถานที่นั้น รวมถึงเข้าตรวจสอบยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา 31 ให้ยกเลิกความในมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 34 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่เก็บเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในเวลาทำการของสถานที่นั้น รวมถึงเข้าตรวจสอบยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

- (2) ยึดหรืออายัดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

- (2) เข้าไปในสถานที่หรือบริเวณที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสถานที่หรือบริเวณที่จัดบริการ เพื่อให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อประโยชน์ในการการค้า เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 และมาตรา 32 ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดตามมาตราดังกล่าว
- (3) เรียกหรือขอคุ้บัตรประจำตัวประชาชนหรือเอกสารอื่นใด ซึ่งระบุชื่อที่อยู่ และปรากฏรูปถ่ายของผู้ถือบัตรเพื่อนำบันทึกข้อมูล ในกรณีที่มีการกระทำความผิดหรือกรณีที่มีหลักฐานตามสมควรว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (4) ตรวจสอบหรือรวบรวมพยานหลักฐานหรือวัตถุอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี
- (5) ยึดหรืออายัดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี
- (6) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา
- (7) ตักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดระงับหรือแก้ไขการกระทำนั้น ซึ่งรวมถึงการสั่งให้ระงับการเผยแพร่โฆษณา
- (8) สั่งปิดสถานที่ สถานประกอบการ หรือสถานบริการซึ่งใช้กระทำความผิด หรือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องดำเนินการสั่งปิดสถานที่ สถานประกอบการ หรือสถานบริการซึ่งใช้กระทำความผิดหรือดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือกฎหมายอื่นให้อำนาจไว้โดยเฉพาะ
- (9) แจ้งให้ผู้ออกใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตผลิตสุรา ใบอนุญาตขายสุรา หรือใบอนุญาตนำสุราเข้ามาขายในราชอาณาจักร

มาตรา 35 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

- ไม่มีการแก้ไข -

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

มาตรา 36 ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 34 ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

มาตรา 32 ให้ยกเลิกความในมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**มาตรา 36** เมื่อพบการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นความผิดฐานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 29 พนักงานเจ้าหน้าที่จะดักเตือนผู้กระทำความผิดเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสั่งให้ระงับหรือแก้ไขการกระทำนั้นซึ่งรวมถึงการสั่งให้ระงับการเผยแพร่สื่อโฆษณาได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด

หากพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดักเตือนหรือสั่งระงับหรือให้แก้ไขการกระทำตามวรรคหนึ่งแล้วแต่ผู้กระทำความผิดไม่ดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการคดีตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา 33 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 36/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“**มาตรา 36/1** นอกจากการดำเนินการตามมาตรา 36 แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการ ดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

(1) กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 และมาตรา 32/1 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งปิดสถานที่ สถานประกอบการ หรือสถานบริการ ซึ่งใช้กระทำความผิด เป็นระยะเวลาครั้งละไม่เกินหนึ่งปี หรือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องพิจารณาสั่งปิดสถานที่ สถานประกอบการ หรือสถานบริการ ซึ่งใช้กระทำความผิดหรือดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือกฎหมายอื่นให้อำนาจไว้โดยเฉพาะ

(2) กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 และมาตรา 32/1 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ออกใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต พิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอน ใบอนุญาตผลิตสุรา ใบอนุญาตขายสุรา หรือใบอนุญาตนำสุราเข้ามาขายในราชอาณาจักรแล้วแต่กรณี

การสั่งปิดหรือการแจ้งให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด”

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
มาตรา 37 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	มาตรา 34 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 6/1 มาตรการปรับเป็นพินัย มาตรา 37/1 และ มาตรา 37/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
	หมวด 6/1 มาตรการปรับเป็นพินัย
	มาตรา 37/1 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน 1 หมื่นบาท มาตรา 37/2 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 34 (6) โดยไม่มีเหตุอันสมควร มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน 2 หมื่นบาท
หมวด 7 บทกำหนดโทษ	
มาตรา 38 ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	- ไม่มีการแก้ไข -
มาตรา 39 ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา 27 หรือมาตรา 28 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	- ไม่มีการแก้ไข -
มาตรา 40 ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา 29 หรือมาตรา 30 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 2 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 35 ให้ยกเลิกความในมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 40 ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา 29 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่ผู้นั้นได้ดำเนินการตามมาตรา 29 วรรคสองแล้ว”

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
	มาตรา 36 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 40/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 “มาตรา 40/1 ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดย ฝ่าฝืนมาตรา 30 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”
มาตรา 41 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 30 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่ เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	- ไม่มีการแก้ไข -
มาตรา 42 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 31 ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ	- ไม่มีการแก้ไข -
มาตรา 43 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 5 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยัง ต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาทตลอด เวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง	มาตรา 37 ให้ยกเลิกความในมาตรา 43 แห่งพระราช บัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 43 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/1 หรือมาตรา 32/3 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการ กระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายเครื่องดื่มเครื่ องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือ ปรับไม่เกิน 5 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรค สองแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่ เกิน 5 หมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะ ได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”
	มาตรา 38 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 43/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 “มาตรา 43/1 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/2 มาตรา 32/4 หรือมาตรา 32/5 ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากการกระทำความผิดตามมาตรา 32/4 หรือ มาตรา 32/5 เป็นการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือ ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 5 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
	นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกิน 5 หมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”
มาตรา 44 ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 34 (1) หรือ (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 2 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ใดไม่ยอมมาให้ถ้อยคำหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 34 (3) หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือวัตถุอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อถูกเรียกให้ส่งตามมาตรา 34 (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2 หมื่นบาท ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 36 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2 พันบาท	มาตรา 39 ให้ยกเลิกความในมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 44 ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 34 (1) (2) (3) (4) หรือ (5) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 5 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”
	มาตรา 40 ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา 10 (1) (2) และ (3) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้อธิบดีกรมควบคุมโรคและอธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา 10 (4) (6) (7) และ (8) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่ง 150 วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
	มาตรา 41 ให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ ซึ่งต้องไม่เกิน 150 วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
	มาตรา 42 บรรดาใบอนุญาตให้จำหน่ายสุราตามเวลาที่กำหนดที่ออกให้ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 253 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2515 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้น ๆ จะสิ้นอายุ เว้นแต่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต
	มาตรา 43 บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ จนกว่าจะมีระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการออกระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ ต่อคณะรัฐมนตรี
	มาตรา 44 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551**

มาตรา 45 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจ มอบหมายให้คณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ ในการเปรียบเทียบ หรือ เงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตาม ที่เห็นสมควรก็ได้

ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า บุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงาน สอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการควบคุมหรือ ผู้ซึ่งคณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้มีอำนาจ เปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายใน 7 วัน นับแต่วัน ที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่ เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

**พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568**

พระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

083-5775533

<http://cas.or.th/>

facebook.com/cas.org.th/

youtube.com/@CAS_PSU/

x.com/CAS_PSU/

tiktok.com/@centreforalcoholstudies/